

NR XXXVII/2016 (752)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

11 WRZEŚNIA AD 2016

»Odpuść nam nasze winy...« – ta prośba jest tak ważna, że tylko do niej powraca PAN i rozwija ją w Kazaniu na Górze por. Mt 6, 14-15; 5, 23-24; Mk 11, 25. To główne wymaganie tajemnicy Przymierza jest niemożliwe do wypełnienia przez człowieka. Ale »dla Boga wszystko jest możliwe«... [KKK, 2841]

DWUDZIESTA CZWARTA NIEDZIELA ZWYKŁA

POWRÓT SYNA MARNOTRAWNEGO – BATONI, Pompeo Girolamo (1708, Lukka – 1787, Rzym)
1773, olejny na płótnie, 138×100,5 cm, Kunsthistorisches Museum, Wiedeń; źródło: commons.wikimedia.org

Z KSIĘGI WYJŚCIA Wj 32, 7-11, 13-14

Gdy Mojżesz przebywał na górze Synaj, Bóg rzekł do niego: »Zstąp na dół, bo sprzeniewierzył się lud twój, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej.

Bardzo szybko odwrócili się od drogi, którą im nakazałem, i utworzyli sobie posąg cielca ulany z metalu, i oddali mu pokłon, i złożyli mu ofiary, mówiąc: 'Izraelu, oto twój bóg, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej'».

I jeszcze powiedział PAN do Mojżesza: »Widzę, że lud ten jest ludem o twardym karku. Zostaw MNIE przeto w spokoju, aby rozpałił się gniew MÓJ na nich. Chcę ich wyniszczyć, a ciebie uczynić wielkim ludem«.

Mojżesz jednak zaczął usilnie błagać PANA, BOGA swego, i mówić:

„Dlaczego, PANIE, płonie gniew TWÓJ przeciw ludowi TWEMU, który wyprowadziłeś z ziemi egipskiej wielką mocą i silną ręką?

Wspomnij na Abrahama, Izaaka i Izraela, TWOJE sługi, którym przysiągłeś na samego siebie, mówiąc do nich: »Uczynię potomstwo wasze tak liczne jak gwiazdy niebieskie i całą ziemię, o której mówiłem, dam waszym potomkom, i posiadają ją na wieki«».

Wówczas to PAN zaniechał zła, jakie zamierzał zesłać na swój lud.

PSALM RESPONSORIJNY Ps 51 (50), 3-4, 12-13, 17 i 19 (R: por. Łk 15, 18)

REFREN: **Wstań i wróć do MOJEGO OJCA**

Zmiłuj się nade mną, BOŻE, w łaskawości swojej, w ogromie swej łitości zgładź moją nieprawość.

Obmyj mnie zupełnie z mojej winy

i oczyść mnie z grzechu mojego.

Stwórz, o BOŻE, we mnie serce czyste

i odnów we mnie moc ducha.

Nie odrzucaj mnie od SWEGO oblicza

i nie odbieraj mi ŚWIĘTEGO DUCHA SWEGO.

PANIE, otwórz wargi moje,

a usta moje będą głosić TWOJĄ chwałę.

BOŻE, moją ofiarą jest duch skruszony,

Pokornym i skruszonym sercem Ty, BOŻE, nie gardzisz.

Z PIERWSZEGO LISTU ŚW. PAWŁA APOSTOŁA DO TYMOTEUSZA 1 Tm 1, 12-17

Dzięki składam TEMU, który mi przyoblekł mocą, CHRYSZTUSOWI JEZUSOWI, naszemu PANU, że uznał mnie za godnego wiary, skoro przeznaczył do posługi mnie, ongiś bluźniercę, prześladowcę i ośzczercę.

Dostałem jednak miłosierdzia, ponieważ działałem z nieświadomości, w niewierze. A nad miarę obfitą okazała się łaska naszego PANA wraz z wiarą i miłością, która jest w CHRYSZTUSIE JEZUSIE.

Nauka to zasługująca na wiarę i godna całkowitego uznania, że CHRYSZTUS

JEZUS przyszedł na świat zbawić grzeszników, spośród których ja jestem pierwszy.

Lecz dostałem miłosierdzia po to, by we mnie pierwszym JEZUS CHRYSZTUS pokazał całą wielkoduszość jako przykład dla tych, którzy w NIEGO wierzyć będą dla życia wiecznego.

A KRÓLOWI wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, BOGU samemu cześć i chwała na wieki wieków! Amen.

AKLAMACJA 2 Kor 5, 19

Alleluja, Alleluja, Alleluja

W CHRYSZTUSIE BÓG pojednał świat ze sobą
nam zaś przekazał słowo jednania.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. ŁUKASZA Łk 15, 1-32

Zbliżali się do JEZUSA wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać.

Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie: »Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi!«.

Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: »Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: 'Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła'.

Powiedział wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia.

Albo jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: 'Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam'.

Tak samo, powiadam wam, radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca«.

Powiedział też: »Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy z nich rzekł do ojca: 'Ojczce, daj mi część majątku, która na mnie przypada'.

Podzielił więc majątek między nich.

Niedługo potem młodszy syn, zabrawszy wszystko, odjechał w dalekie strony i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, nastał ciężki głód w owej krainie i on sam zaczął cierpieć niedostatek. Poszedł i przysłał do jednego z obywateli owej krainy, a ten posłał go na swoje pola, żeby pasł świnię. Pragnął on napełnić swój żołądek strąkami, którymi żywiły się świny, lecz nikt mu ich nie dawał.

Wtedy zastanowił się i rzekł: 'Iluż to najemników mojego ojca ma pod dostatkiem chleba, a ja tu z głodu ginę. Zabiorę się i pójdę do mego ojca, i powiem mu: Ojczce, zgżeszylem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem: uczyni mi choćby jednym z najemników'. Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca.

A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go.

A syn rzekł do niego: 'Ojczce, zgżeszylem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem'.

Lecz ojciec rzekł do swoich sług: 'Przyniescie szybko najlepszą suknię i ubierzcie go; dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi. Przyprawdźcie utuczone cielę i zabijcie: będziemy ucztować i bawić się, ponieważ ten mój syn był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się'.

I zaczęli się bawić.

Tymczasem starszy jego syn przebywał na polu. Gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce. Przywołał jednego ze sług i pytał go, co to znaczy. Ten mu rzekł: 'Twój brat powrócił, a ojciec twój kazał zabić utuczone cielę, ponieważ odzyskał go zdrowego'.

Na to rozgniewał się i nie chciał wejść; wtedy ojciec jego wyszedł i tłumaczył mu.

Lecz on odpowiedział ojcu: 'Oto tyle lat ci służy i nigdy nie przekroczyłem twojego rozkazu; ale mnie nie dałeś nigdy koźlecia, żebym się zabawił z przyjaciółmi. Skoro jednak wrócił ten syn twój, który roztrwoniał twój majątek z nierządnicami, kazałeś zabić dla niego utuczone cielę'.

Lecz on mu odpowiedział: 'Moje dziecko, ty zawsze jesteś przy mnie i wszystko moje do ciebie należy.

A trzeba się weselić i cieszyć z tego, że ten brat twój był umarły, a znów ożył; zaginął, a odnalazł się'«.

INFORMACJE PARAFIALNE

- 17.IX** (sobota): Wspólnoty młodzieżowe **zapraszają!** na rozpoczęcie roku formacyjnego, poprzedzone Mszą św. o **15⁰⁰**.
- 18.IX** (niedziela):
 - † Na Mszy św. o **10³⁰** poświęcenie tornistrów i przyborów szkolnych. **Zapraszamy!** wszystkie dzieci.
 - † W związku z trzęsieniem ziemi, jakie nawiedziło w sierpniu Włochy, na prośbę Ojca św. Franciszka i włoskiej *Caritas* będzie miała miejsce zbiórka do puszek na rzecz ofiar.
- 1-2.X**: Z okazji 1050-lecia chrztu Polski autokarowa pielgrzymka do Poznania, Ostrowa Lednickiego i Gniezna. Koszt – ok. 200 zł. Organizatorem jest **Różaniec Rodziców** naszej parafii. **Zapraszamy!** Zapisy w zakrystii i u księży.
- Chrzty we wrześniu w 4ta niedzielę miesiąca, **25.IX**, na sumie. Zgłoszenia do **16.IX** w kancelarii. Przygotowanie dla rodziców i chrzestnych **18.IX** po sumie, w kościele.

ŚLUBY

Sakrament Małżeństwa w ostatnim czasie przyjęli:

10.IX **Rafał Stanisław RAWSKI i Aneta Ewelina PARADOWSKA**

tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało Mt 19, 6 Por. Rdz 2, 24

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

12.IX (poniedziałek)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰ † Jana GOSŁAWSKIEGO
13.IX (wtorek)	7 ³⁰ w pewnej intencji 18 ⁰⁰ dziękczynna, w 24. rocznicę ślubu, Iwony i Daniela
14.IX (środa)	7 ³⁰ 18 ⁰⁰ † Elżbiety HELAK i Henryka HELAKA, Marii i Józefa HELAKÓW, Czesława SENDERY
15.IX (czwartek)	7 ³⁰ † Jana, Ireny, Pawła i Elżbiety 18 ⁰⁰ o Boże błogosławieństwa dla Jakuba TRAKULA , z racji 5. urodzin
16.IX (piątek)	7 ³⁰ † Jana, Ireny, Pawła i Elżbiety 18 ⁰⁰ † Heleny, Jadwigi, Feliksa i Stefana CACKÓW, zmarłych z rodziny CACKÓW, Stanisława DOBROWOLSKIEGO
17.IX (sobota)	7 ³⁰ † Jana, Ireny, Pawła i Elżbiety 18 ⁰⁰ w intencji nowożeńców: Przemysława LESZKA i Marioli BACHORSKIEJ
18.IX (niedziela)	8 ⁴⁵ † Tadeusza KULCZYKA, Teresy SERAFIN † Jana, w 25. rocznicę śmierci, 10 ³⁰ Zofii, Józefa, Tadeusza i Genowefy ORNATÓW, Tadeusza, Janiny i Stanisława RETMAŃSKICH 12 ⁰⁰ † Barbary WYSZYŃSKIEJ, w rocznicę śmierci 18 ⁰⁰ † Ireny i Eugeniusza WARGOCKICH, zmarłych z rodziny WARGOCKICH

PAMIĘTAĆ NIE CHCĘ...

Nie wiem. Pamiętać nie chcę...
Niech **Bóg**, przeklęty przez nas
milion razy i na świadectwo wzywany,
błogosławiony szepcem
odwróci od nas swoje rany:
My będziemy świadectwem!
My – aniołowie boleści,
my – bogowie aniołów,
zbawiający i grzeszni,
popioły...

Precz z mistyczną kabałą!
Duch ujęty jest w ciało
jak cięciwa w łuk giętki,
a pieśń ducha jak strzala
drży napięta i prędka.

My już bogom dorośli
i praw ludzkich niepomni,
nad poziomem nicości
ogromni!...

Przeogromni przemocą,
żądzą, bólem i gniewem,
i mądrością, co oczy
wypełnia po brzegi

Nam już tylko zniszczenie:
– śmierć zwierzęca i boska...
– **BOŻE**, odwróć i przemień
Pozostali!...

KRZYŻEWSKI, Juliusz Walerian (1915, Londy – 1944, Warszawa), Międzyzlesie, 29.XII.1942

Inspektor audycji w Polskim Radiu (na zdjęciu w 1937 w Podkowie Leśnej). 1.IX.1939, w dniu niemieckiego ataku na Polskę, odczytał orędzie do narodu prezydenta Ignacego Mościckiego. Podczas powstania warszawskiego zastępca dowódcy plutonu batalionu „Łukasieński” Armii Krajowej. Zginął podczas walk...

PO EWAKUACJI KANAŁAMI STARÓWKI – JOACHIM ŚWIĄTKOWSKI, Joachim „Joachim” (1914, Swiętojagie – 1981, Gdańsk)
1.IX.1944, Warszawa, Śródmieście Północne; źródło: www.1944.pl

PATRON TYGODNIA: ŚW. ZYGMUNT SZCZĘSNY FELIŃSKI, MĘCZENNIK

Na świat przyszedł 1.XI.1822 w Wujotynie na Wołyniu. Był 7 z 11 dzieci Gerarda i Ewy z Wendorffów.

Ojciec zmarł gdy miał 11 lat. Matka, która: „z miłością macierzyńską śledziła wszystkie odcienie mego charakteru”, za uczestnictwo w spisku Szymona Konarskiego została w 1838 zesłana na Syberię.

Tylko dzięki przyjaciółom rodziny więc, gdy Rosjanie skonfiskowali cały majątek rodzinny, zdołał ukończyć studia matematyczne w Moskwie, a następnie humanistyczne w Paryżu – na Sorbonie i w Collège de France.

Był jedynym Polakiem przy śmierci Juliusza Słowackiego. Pisał: „Sił mi nie staje dalej pisać o stracie, którą tak mocno uczulem. Był on dla mnie więcej, niż przyjacielem”.

W 1948 wziął udział w powstaniu wielkopolskim. 30.IV.1848 w bitwie pod Miłostawem został ranny. I wówczas postanowił wstąpić do seminarium duchownego. Powołanie nie było, jak się wydaje, podstawową przesłanką podjętej decyzji: „Ofiarując się na ministra Kościołowi, sądziłem, iż łaskę mu robię [...] Przekonanie, iż na tej drodze najskuteczniej będę mógł służyć krajowi, były prawdziwym postanowieniem mego powodem. [...] PAN [...] pozwolił, iż łuski światowej zarozumiałości powoli z oczu mych opadły i prawdziwą światłość ujrzeć mi pozwoliły”.

Od 1851 studiował w seminarium duchownym w Żytomierzu, a od końca 1852 w Akademii Duchownej w Sankt Petersburgu.

Tam 8.IX.1855 rektor tej akademii, abp Ignacy Hołowiński, udzielił mu święceń kapłańskich. Po święceniach posługiwał jako wikariusz w parafii pw. św. Katarzyny w Sankt Petersburgu. Dwa lata później został profesorem Akademii Duchownej.

Prowadził działalność charytatywną, m.in. opiekując się sierotami i zakładając żeńskie zgromadzenie Rodziny Maryi, na co uzyskał pozwolenie samego cara...

I wówczas, 26.I.1862, niespełna 40-letni Zygmunt został przez metropolitę mohylewskiego, Wacława Żylińskiego, wyświęcony arcybiskupem warszawskim...

Tego roku Warszawa już wrzała. Świątynie stolicy – po masakrach warszawiaków przez sotnie kozackie w 1861, po zbieszczeniu 15.X.1861 warszawskich kościołów – były zamknięte (podobnie jak żydowskie synagogi).

Gdy przyjechał potraktowano go jak carskiego urzędnika – podczas pierwszego kazania w katedrze pw. św. Jana słyhać było gwizdy. W pałacu biskupim wybito szyby... Nie przeląkł się. Doprowadził do otwarcia kościołów. Zaczął wydawać listy pasterskie. Interesował się zesłanymi na Syberię księżmi. Nie popierał jednak dążeń do powstania, prosząc by „z drogi legalnej nie schodzić”.

Ale gdy ogłoszono tzw. brankę do wojska rosyjskiego i 22.I.1863 wybuchło powstanie, któremu historia nadała miano styczniowego, zareagował szybko. 15.III.1863 napisał list do cara, w którym wzywał: „...uczynź z Polski naród niepodległy...”.

Został przez władze rosyjskie aresztowany.

Zesłano go do Jarosławia nad Wołą. Odmówił pójścia na ugodę. Pisał do cara: „Winić Polaków nikt nie może za to, że mając świetną i bogatą przeszłość historyczną wzdychają do niej i dążą do uzyskania niepodległości. Tego gorącego patriotyzmu nie można Polakom poczytywać za zdradę, a prób odzyskania niepodległości, powtarzających się od stu lat, Rosjanie nie mają prawa potępiać”.

W Jarosławiu na wygnaniu przebywał 20 lat. W końcu 15.III.1883 został przez Rosjan wypuszczony i udał się do zaboru austriackiego, do Lwowa, a stamtąd do Krakowa – wszędzie witany jako bohater narodowy.

Zamieszkał we wsi Dźwiniaczka, k. Tarnopola na Ukrainie, gdzie posługiwał jako kapelan kaplicy przy dworcu hrabiny Heleny Koziembrodzkiej. Organizował misje ludowe, urządzał rekolekcje, głosił kazania, długie godziny spędzał w konfesjonale, uroczystości celebrował nabożeństwa, szerzył cześć **NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**, zakładał sierocińce, pomagał Rodzinie Maryi. Dużo pisał.

17.IX.1895, w pałacu bpa Jana Puzyny w Krakowie, odszedł do **PANA**.

Do Warszawy powrócił 14.IV.1921, gdy jego relikwie spoczęły w archikatedrze.

Beatyfikował go 18.VIII.2002 na Błoniach w Krakowie św. Jan Paweł II. 11.X.2009 w Watykanie kanonizował go Benedykt XVI.

(uroczystość 17 września)

św. ZYGMUNT SZCZĘSNY FELIŃSKI – ok. 1860; źródło: commons.wikimedia.org

MSZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązujące: 08.45, 10.30, 12.00 (suma), 18.00
	święta pracujące: 08.45, 18.00
	dni powszednie: Patrz – intencje parafialne
KANCELARIA PARAFIALNA	tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
	poniedziałek – piątek 08.00–09.30, 17.00–19.00
WWW	soboty, niedziele i święta: Nieczynna
KSIĘŻA	www.swzygmunt.knc.pl
	Proboszcz Jacek Dzikowski , Wikariusz Michał Bogdan